

Talan väckt den 7 mars 2019 — Europeiska kommissionen mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

(Mål C-213/19)

(2019/C 164/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn och F. Clotuche-Duvieusart)

Svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att

1. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2014/335 ⁽¹⁾, artiklarna 2 och 8 i rådets beslut 2007/436 ⁽²⁾, artiklarna 2, 6, 9, 10, 12 och 13 i rådets förordning 609/2014 ⁽³⁾, artiklarna 2, 6, 9, 10, 11 och 17 i rådets förordning 1150/2000 ⁽⁴⁾, artikel 2 i rådets förordning 1553/89 ⁽⁵⁾ samt artikel 105.3 i rådets förordning 952/2013 ⁽⁶⁾ och artikel 220.1 i rådets förordning 2913/92 ⁽⁷⁾, genom att underlåta att bokföra rätt tullbelopp och ställa rätt belopp för traditionella egna medel och medel som härrör från mervärdesskatt till förfogande vad gäller viss import av textil och vissa skodon från Folkrepubliken Kina, och att

de belopp motsvarande förluster av traditionella egna medel vilka ska ställas till unionens budgets förfogande (minskat med uppbördskostnaderna), till följd av Förenade kungarikets underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 325 och 310.6 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artiklarna 3 och 46 i förordning nr 952/2013, artikel 13 i rådets förordning 2913/92, artikel 248.1 i rådets förordning 2454/93 ⁽⁸⁾, artikel 244 i kommissionens genomförandeförordning 2015/2447 ⁽⁹⁾ och artiklarna 2.1 b och d, 83, 85–87 och 143.1 d och 143.2 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁰⁾ uppgår till:

496 025 324,30 euro år 2017 (till och med den 11 oktober 2017),

646 809 443,80 euro år 2016,

535 290 329,16 euro år 2015,

480 098 912,45 euro år 2014,

325 230 822,55 euro år 2013,

173 404 943,81 euro år 2012, och

22 777 312,79 euro år 2011,

2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.3 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artiklarna 2.2 och 3 d i rådets förordning 608/2014 ⁽¹¹⁾, genom att underlåta att ange fullständig information som kommissionens avdelningar behövde och vilken var nödvändig för att fastställa förlusterna av traditionella egna medel, och genom att inte i enlighet med vad som efterfrågats ange innehållet i den rättsliga bedömningen av Her Majesty's Revenue and Customs rättstjänst eller motiveringen av beslutet som ledde till att tullskulderna avskrevs, och

— förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Trots upprepade varningar från OLAF och kommissionen om risken för bedrägeri underlät Förenade kungariket att inrätta riskbaserade tillvägagångssätt för tullkontroll för att förebygga övergång till fri omsättning av undervärderade varor i unionen (särskilt skodon och textilier som exporterats från Folkrepubliken Kina) fram till den 12 oktober 2017. Till följd av denna underlåtenhet och ställt inför upprepade varningar underlät Förenade kungariket att inrätta riskbaserade åtgärder som krävs enligt unionens lagstiftning om tull och egna tillgångar. Denna underlåtenhet att vidta lämpliga åtgärder påverkade även den korrekta tillämpningen av unionens bestämmelser om mervärdesskatt. Det har uppkommit synnerligen stora förluster för unionens budget orsakade av Förenade kungarikets överträdelse av unionsrätten och den mängd undervärderade varor som till följd av detta importerats till den medlemsstaten. På grund av att Förenade kungariket, till skillnad från andra medlemsstater, inte följde kommissionens rekommendationer, attraherade Förenade kungariket mer undervärderad handel. Dessa synnerligen stora förluster påverkade även på ett drastiskt sätt den rättvisa bördefördelningen mellan medlemsstater, eftersom de var tvungna att kompenseras genom i motsvarande grad högre BNI-bidrag av andra unionsmedlemsstater till unionen.

(¹) 2014/335/EU, Euratom: Rådets beslut av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 2014, s. 105).

(²) 2007/436/EG, Euratom: Rådets beslut av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 2007, s. 17).

(³) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbase-
rade egna medel och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (omarbetning) (EUT L 168, 2014, s. 39).

(⁴) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenska-
pernas egna medel (EGT 2000, L 130, s. 1).

(⁵) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppörd av egna medel som härrör
från mervärdesskatt (EGT L 155, 1989, s. 9).

(⁶) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269,
2013, s. 1).

(⁷) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1).

(⁸) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förord-
ning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1).

(⁹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmel-
ser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 2015, s. 558).

(¹⁰) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

(¹¹) Rådets förordning (EU, Euratom) nr 608/2014 av den 26 maj 2014 om genomförandebestämmelser till systemet för Europeiska unionens egna
medel (EUT L 168, 2014, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 8 mars 2019 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Mål C-215/19)

(2019/C 164/41)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i det nationella målet

Klagande: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Motpart: A Oy